

# UDKAST

Skatteministeriet  
Udkast  
21. november 2025

J. nr. 2023-7800

## Forslag

til

Lov om ændring af selskabsskatteloven, konkursskatteloven og ligningsloven

(Ophævelse af skattefrihed for visse havne)

## § 1

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 13. marts 2025, som ændret ved § 11 i lov nr. 562 af 27. maj 2025 og § 2 i lov nr. 750 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »nr. 1-2 i« til: »nr. 1-2 j«.

2. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 2 j:

»2 j) statshavne og kommunale havne, jf. dog § 3, stk. 10. Skattepligten omfatter den indkomst, som ville være opgjort, hvis havnens virksomhed var udøvet gennem en selvstændig skattepligtig enhed,«.

3. I § 3, stk. 1, nr. 1, ændres »2 g og 2 i« til: »2 g, 2 i og 2 j«.

4. I § 3, stk. 1, nr. 2, ændres »2 f og 2 h« til: »2 f, 2 h og 2 j«.

5. I § 3 indsættes som stk. 10-13:

»Stk. 10. For havne omfattet af stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, anses den skat, der skulle have været betalt, hvis havnen var skattepligtig, for statsstøtte, der er omfattet af den af Europa-Kommissionen til enhver tid fastsatte beløbsgrænse for statsstøtte, der ikke skal anmeldes til Kommissionen, fordi støttebeløbet ikke antages at ville medføre nogen mærkbar påvirkning af samhandelen og konkurrencen mellem medlemsstaterne (de minimis-støtte). Den skat, der skulle have været betalt, hvis havnen var skattepligtig, opgøres på grundlag af resultatet efter et årsregnskab udarbejdet efter årsregnskabslovens regler. Underskud kan fremføres til fradrag i overskud i efterfølgende regnskabsår i det omfang, det ikke kan rummes i tidligere regnskabsårs overskud. Uanset 2. pkt. kan havnen vælge at opgøre årets resultat som de indtægter, der er opnået ved havnedriften, med fradrag af de driftsomkostninger, der direkte har været forbundet med erhvervelsen af disse indtægter.

Afskrivninger anses ikke som driftsomkostninger ved opgørelsen af årets resultat efter 4. pkt. Opgøres årets resultat efter 4. pkt., skal en godkendt revisor afgive erklæring med høj grad af sikkerhed om, at opgørelsen er retvisende. Overskrides beløbsgrænsen i 1. pkt., overgår havnen til at være skattepligtig efter § 1 med virkning fra begyndelsen af det indkomstår, hvor beløbsgrænsen overskrides.

*Stk. 11.* En havn, der efter stk. 10, 7. pkt., er overgået til at være skattepligtig efter § 1, kan med virkning fra begyndelsen af et indkomstår vælge at overgå til på ny at være skattefri efter stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, når havnen i de 3 nærmest foregående indkomstår ville have opfyldt betingelserne for at være skattefri efter stk. 10, 1.-3. pkt. Uanset § 5, stk. 4, anses infrastrukturaktiver, der ved havnens overgang til skattepligt efter § 5 D, stk. 8, indgik i det skattemæssige afskrivningsgrundlag med aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier, og som fortsat er i behold ved overgangen til skattefrihed, for solgt til aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier.

*Stk. 12.* Havne, der er skattefrie efter stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, skal til told- og skatteforvaltningen indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne for skattefrihed efter stk. 10, 1.-6. pkt., er opfyldt. Havne, der efter stk. 11, 1. pkt., overgår til på ny at være skattefrie, skal tillige til told- og skatteforvaltningen indgive oplysninger, der godtgør, at betingelserne herfor er opfyldt.

*Stk. 13.* Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om de oplysninger, der skal indsendes efter stk. 12, og om fristen for at indsende oplysningerne.«

**6.** I § 5 D indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Havne, der overgår fra skattefrihed efter § 3, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, til skattepligt efter § 1, kan vælge, at alle infrastrukturaktiver i det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, indgår i afskrivningsgrundlaget efter afskrivningslovens regler med aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier. Som infrastrukturaktiver anses moler, kajanlæg, bassiner, bolværk, veje og pladser, dokke, større siloer, plansiloer, oplagspladser, jernbanedele (skærver, sveller, skinner, signalanlæg, fjernstyringsanlæg, master og luftledninger), tilkørselsramper, køreanlæg, større havnekraner, større tanke til olie, gas m.v. og lignende aktiver, der anvendes til havnedriften. Uanset stk. 10 anvendes den nedskrevne genanskaffelsesværdi også som anskaffelsessum ved opgørelsen af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven, når afskrivningsgrundlaget er fastsat efter 1. pkt.«

Stk. 8-10 bliver herefter stk. 9-11.

# UDKAST

7. I § 13 I, stk. 2, 2. pkt., ændres »stk. 8-10« til: »stk. 9-11«.

## § 2

I konkursskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 353 af 28. marts 2019, som ændret ved § 7 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og § 4 i lov nr. 1692 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 2 ændres »nr. 1-2 i« til: »nr. 1-2 j«.

## § 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1692 af 30. december 2024 og senest ved § 5 i lov nr. 750 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 5 H, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-2 i« til: »nr. 1-2 j«.

## § 4

*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

*Stk. 2.* Loven har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2026 eller senere.

# UDKAST

## *Bemærkninger til lovforslaget*

### *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkt
2.1.	Ophævelse af skattefrihed for visse havne
2.1.1.	Gældende ret
2.1.1.1.	Beskatningsregler for havne
2.1.1.2.	EU's statsstøtterege
2.1.2.	Skatteministeriets overvejelser
2.1.3.	Den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

## **1. Indledning**

Formålet med lovforslaget er at ophæve de danske regler om skattefrihed for havne, idet Kommissionen anser skattefriheden for at udgøre statsstøtte.

EU-Kommissionen indledte i 2013 en statsstøtteundersøgelse om den skattemæssige behandling af havne, som i en række EU-lande var skattefrie eller undergivet en særlig lav beskatning. Undersøgelsen omfattede også Danmark. Som opfølgning på undersøgelsen traf Kommissionen en række afgørelser. Essensen i afgørelserne er, at Kommissionen fandt, at havne udøver økonomisk virksomhed, og at en skattefrihed for havne derfor udgør statsstøtte. Flere af Kommissionens afgørelser er blevet stadfæstet af EU-Domstolen, der således har tiltrådt, at skattefrihed for havne udgør statsstøtte.

EU-Kommissionen genoptog i efteråret 2023 behandlingen af spørgsmålet om den danske skattefrihed for visse havne. Statshavne og kommunale havne, herunder kommunale selvstyrehavne, er alle skattefrie, mens andre havne er skattefrie, når de er åbne for offentlig trafik og fungerer under et hvile-i-sig-selv princip. Det vil sige, at havnenes indtægter kun må anvendes til brug for havneaktiviteter.

EU-Kommissionen har anmodet om, at de danske skattefrihedsbestemmelser for havne bliver ophævet. Kommissionen har anerkendt, at skattefriheden udgør eksisterende statsstøtte, således at støtten alene vil skulle ophæves med fremadrettet virkning.

Det foreslås at ophæve den gældende skattefrihed for havne, idet det dog samtidig foreslås, at havnene vil kunne bevare skattefriheden i det omfang, de opfylder reglerne i de minimis-forordningen (forordning (EU) nr. 2023/2831). Dermed vil skattefriheden kunne bevares i det omfang, den skattebesparelse, som skattefriheden indebærer, sammen med eventuel anden de minimis-støtte oppebåret af havnen over en rullende periode på 3 år, ikke overstiger det i forordningen fastsatte de minimis-loft på 300.000 euro.

## **2. Lovforslagets hovedpunkt**

### **2.1. Ophævelse af skattefriheden for visse havne**

#### **2.1.1. Gældende ret**

##### **2.1.1.1. Beskatningsregler for havne**

Selskaber m.v., der er hjemmehørende her i landet, er undergivet fuld skattepligt til Danmark efter selskabsskattelovens § 1 og skal årligt opgøre en skattepligtig indkomst.

For andelsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, gælder der efter selskabsskattelovens §§ 14-16 og 19 særlige regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst og om størrelsen af indkomstskatten.

Alle øvrige fuldt skattepligtige selskaber m.v. opgør den skattepligtige indkomst som årets indtægter med fradrag for afholdte driftsudgifter m.v.

## UDKAST

Indkomstskatten udgør 22 pct. af den skattepligtige indkomst, jf. selskabsskattelovens § 17, stk. 1, for de selskaber, der ikke er undergivet den særlige andelsbeskatning, og som ikke er finansielle selskaber.

De skattepligtige indtægter omfatter som udgangspunkt alle løbende, erhvervsmæssige indtægter, f.eks. indtægter fra salg af varer og tjenesteydelser.

De fradragsberettigede driftsudgifter omfatter f.eks. driftsomkostninger, dvs. udgifter der medgår til at sikre, erhverve eller opretholde den skattepligtige indkomst, jf. statsskatteloven § 6, stk. 1, litra a og e.

Derudover kan der efter reglerne i afskrivningsloven foretages fradrag for skattemæssige afskrivninger på afskrivningsberettigede aktiver, der benyttes erhvervsmæssigt. Der sondres mellem forskellige kategorier af afskrivningsberettigede aktiver.

Maskiner, inventar og lignende driftsmidler indgår på en fælles saldo, idet årets afskrivninger er maksimeret til 25 pct af saldværdien. For visse driftsmidler med lang levetid gælder dog, at disse skal indgå på en særskilt saldo, hvorpå der højst kan afskrives med 15 pct. af saldværdien, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 1. Det samme gælder for visse infrastrukturanlæg med lang levetid, idet afskrivninger herpå er maksimeret til 7 pct. af saldværdien, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 2.

Bygninger og installationer afskrives særskilt, idet afskrivninger efter afskrivningslovens § 17, stk. 1, kan foretages med indtil 3 pct. årligt af anskaffelsessummen, dog med indtil 4 pct. årligt for bygninger erhvervet før den 1. januar 2023. Installationer, der udelukkende tjener afskrivningsberettigede bygninger, behandles og afskrives som de omhandlede bygninger, jf. afskrivningslovens § 15, stk. 1.

Der kan efter afskrivningslovens § 14, stk. 2, ikke foretages afskrivninger på visse bygninger, der ved normal vedligeholdelse ikke kan forventes at være udsat for en (nævneværdig) værdiforringelse. Det omfatter f.eks. bygninger, der anvendes til beboelse og kontor.

Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fremføres til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for følgende år efter reglerne i selskabsskattelovens § 12. Hvis den skattepligtige indkomst er positiv, og selskabet m.v. har et uudnyttet underskud, kan dette underskud fradrages fuldt ud i den del af årets skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 20.829.000 kr. (2025-niveau), mens et resterende underskud

kan fradrages i 60 pct. af den del af årets skattepligtige indkomst, der overstiger 20.829.000 kr. (2025-niveau), jf. selskabsskattelovens § 12, stk. 2.

Selskaber m.v., der på noget tidspunkt i løbet af et indkomstår indgår i en koncern, er omfattet af obligatorisk national sambeskatning, jf. selskabsskattelovens § 31. En koncern omfatter efter selskabsskattelovens § 31 C samtlige selskaber m.v., hvorover et (moder)selskab direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse. Ved bestemmende indflydelse forstås et ejerskab på mere end halvdelen af stemmerettighederne.

Ved national sambeskatning opgøres en sambeskatningsindkomst, som består af summen af den skattepligtige indkomst, der er opgjort for hvert enkelt af de selskaber m.v., der indgår i sambeskatningen. Det er hele indkomsten fra det enkelte sambeskattede selskab m.v., der indgår i sambeskatningen, uanset moderselskabets ejerandel.

Hvor sambeskatningen både omfatter selskaber med positiv indkomst og selskaber med negativ indkomst, fordeles den del af indkomstårets underskud, der kan rummes i andre selskabers positive indkomst, forholdsmæssigt mellem de selskaber, der har positiv indkomst. Hvis der herefter fortsat er selskaber med positiv indkomst, kan der ske modregning af fremførselsberettigede underskud fra tidligere indkomstperioder under sambeskatningen under iagttagelse af reglerne i selskabsskattelovens § 12, stk. 2.

De selskaber i sambeskatningen, der ved opgørelse af sambeskatningsindkomsten har udnyttet underskud fra andre selskaber i sambeskatningen, skal betale et beløb til det underskudsgivende selskab svarende til skatteværdien af det udnyttede underskud.

Foreninger m.v., der ikke omfattes af øvrige skattepligtsbestemmelser i selskabsskattelovens § 1, er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Disse foreninger m.v. beskattes kun af indtægter ved erhvervsmæssig virksomhed og af gevinst og tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed.

Som indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed anses efter selskabsskattelovens § 1, stk. 4, indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom og indtægt ved produktion af elektricitet og varme. Overskud, som en forening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervsmæssig virksomhed, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 5.

## UDKAST

Der gælder efter selskabsskattelovens § 3 visse særlige undtagelser fra skattepligten efter selskabsskatteloven.

Undtaget fra skattepligten er bl.a. staten og dens institutioner, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1, og kommunerne og kommunale virksomheder og institutioner, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 2. Statshavne og kommunale havne er skattefrie efter disse bestemmelser.

Andre havne er efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, skattefrie, når de er åbne for offentlig trafik, og havnens indtægter, bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital, efter havnens vedtægter udelukkende kan anvendes til havnens formål. Betingelserne anses for opfyldt, selv om havnen udøver aktivitet, der falder uden for formålet, hvis disse aktiviteter udøves i et skattepligtigt datterselskab, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, 2. pkt.

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, 3. og 4. pkt., anses betingelserne også for opfyldt, selv om havnen har produktion af elektricitet med en installeret effekt på 25 kW eller derunder, idet indtægt fra denne elvirksomhed dog er skattepligtig for havnen.

Er betingelserne for skattefrihed efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, opfyldt, gælder skattefriheden uanset havnens organisationsform.

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, beror skattefriheden på, at det vedtægtsbestemte formål er udøvelse af havnevirksomhed, men bestemmelsen indeholder ingen definition af begrebet havnevirksomhed. Fastlæggelsen af, hvilke aktiviteter der konstituerer havnevirksomhed, beror således på den skatteretlige praksis på området.

Anlæg og drift af havnens infrastruktur udgør utvivlsomt havnevirksomhed, men det accepteres i praksis, at en havn i et vist omfang kan have andre aktiviteter, som ikke er umiddelbart havnerelaterede, uden at det medfører, at skattefriheden bortfalder. Forudsætningen er dog, at der er tale om aktiviteter af begrænset omfang. Yderligere følger det af den skatteretlige praksis, at f.eks. udleje af havnens bygninger til ikkehavnerelaterede formål ikke medfører bortfald af skattefriheden efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, hvis det overordnede formål med erhvervelsen af bygningerne har været at varetage havneformål, og det kan dokumenteres, at det har været forsøgt at udleje bygningerne til havnerelaterede formål.

Hvor et selskab eller en forening m.v. overgår fra skattefrihed efter selskabsskattelovens § 3 til skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, finder de



generelle regler i selskabsskattelovens § 5 D om overgang til skattepligt anvendelse. Det samme gælder, hvor en kommunal virksomhed eller en virksomhed drevet af staten overgår til skattepligt efter selskabsskattelovens § 1.

Efter selskabsskattelovens § 5 D skal indgangsværdien for de afskrivningsberettigede aktiver som hovedregel fastsættes til handelsværdien på overgangstidspunktet. F.eks. skal maskiner, inventar og lignende driftsmidler samt bygninger ved den første skatteansættelse indgå i afskrivningsgrundlaget efter afskrivningsloven med handelsværdien. På goodwill og andre immaterielle aktiver, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningslovens § 40, og som er erhvervet før overgangen, foretages afskrivning dog på grundlag af anskaffelsessummen reduceret med de afskrivninger, der maksimalt kunne være foretaget siden anskaffelsesåret.

En overgang fra skattepligt efter selskabsskattelovens § 1 til skattefrihed efter selskabsskattelovens § 3 sidestilles med ophør af virksomhed og salg til handelsværdien af de aktiver og passiver, der er i behold hos selskabet m.v. på tidspunktet for overgangen, jf. selskabsskattelovens § 5, stk. 1 og 4.

### 2.1.1.2. EU's statsstøtteregler

Artikel 107, stk. 1, TEUF fastsætter, at statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

EU-Kommissionen indledte i 2013 en statsstøtteundersøgelse om den skattemæssige behandling af havne i EU's medlemsstater, idet Kommissionen var blevet opmærksom på, at nogle medlemsstater anså havne for skattefrie. Undersøgelsen omfattede også Danmark.

Kommissionen har som opfølgning på undersøgelsen truffet afgørelser vedrørende skattefrihedsbestemmelser for havne i flere medlemsstater. I alle disse afgørelser har Kommissionen fundet, at havne udøver økonomisk virksomhed, og at skattefrihed for havne derfor udgør statsstøtte.

Flere af afgørelserne er efterfølgende blevet stadfæstet af fællesskabsdomstolene, jf. senest EU-Domstolens dom af 30. maj 2024 i sag C-110/23 P, *Autoridad Portuaria de Bilbao*, om spanske regler om skattefrihed for havne i Bizkaia provinsen.

I efteråret 2023 genoptog Kommissionen behandlingen af spørgsmålet i forhold til Danmark og anmodede om, at de danske skattefrihedsbestemmelser for havne blev ophævet. Det bemærkes, at de danske skattefrihedsbestemmelser stammer fra den oprindelige selskabsskattelov, som blev vedtaget i 1960, dvs. fra før Danmarks indtræden i EU. Statsstøtte, der uændret er ydet på grundlag af regler, der gjaldt i en medlemsstat, før dens indtræden i EU, er såkaldt eksisterende støtte, jf. artikel 1, litra b, nr. i), i Rådets forordning (EU) nr. 1589/2015.

Ny statsstøtte kan kun ydes efter forudgående anmeldelse (notifikation) til og godkendelse af Kommissionen, jf. traktatens artikel 108, stk. 3. Eksisterende statsstøtte er derimod ikke ulovlig, selv om den er ydet uden forudgående anmeldelse til og godkendelse af Kommissionen, men Kommissionen kan træffe afgørelse om, at statsstøtten skal ophøre med fremtidig virkning, jf. procedurereglerne herom i kapitel IV i den nævnte forordning.

Kommissionen har i forordning (EU) nr. 2023/2831 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (herefter »de minimis-forordningen«) fastsat generelle regler om, hvornår støtte må anses for at have et så begrænset omfang, at den ikke kan anses for at fordreje eller true med at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

Efter forordningens artikel 3, stk. 1 og 2, kan en medlemsstat uden anmeldelse til (og godkendelse af) Kommissionen yde støtte til en enkelt virksomhed, så længe den samlede støtte ikke overstiger 300.000 euro over en periode på 3 år. Der er tale om en rullende 3 års-periode, og det skal således ved hver enkelt ydelse af støtte undersøges, om der inden for de forudgående 3 år er ydet de minimis-støtte med et samlet beløb, der medfører, at loftet vil blive overskredet ved ydelse af den nye støtte. Er loftet overskredet, er ydelsen af den nye støtte ikke fritaget for anmeldelsespligten efter traktatens artikel 108, stk. 3, jf. de minimis-forordningens artikel 3, stk. 7.

De minimis-forordningens artikel 5 indeholder regler om, i hvilket omfang statsstøtte skal medregnes ved afgørelsen af, om loftet er overskredet.

Flere selvstændige juridiske personer vil efter de minimis-forordningens artikel 2, stk. 2, kunne udgøre en »enkelt virksomhed« ved vurderingen af, om de minimis-loftet er overskredet. Grundlæggende indebærer bestemmelsen, at vurderingen skal foretages på koncernniveau, således at koncerner vil skulle foretage en samlet opgørelse af størrelsen af den modtagne de minimis-støtte.

Ved offentligt ejerskab vil det efter betragtning 5 i de minimis-forordningens præambel være afgørende, om en virksomhed drives af en ledelse med selvstændig beslutningsbeføjelse. Når det er tilfældet, vil virksomheden skulle anses for en »enkelt virksomhed« ved anvendelsen af de minimis-reglerne, og der skal derfor ikke ske en sammenlægning med eventuel de minimis-støtte ydet til andre virksomheder med samme offentlige ejer.

Efter de minimis-forordningens artikel 6 skal der med henblik på overvågning af, at støtteloftet ikke overskrides, ske registrering af de minimis-støtte i et centralt register, nationalt eller på EU-niveau. Registreringskravet gælder for støtte, der ydes fra og med den 1. januar 2026. Danmark forventes at anvende det centrale EU-register, som Kommissionen skal oprette.

Indtil det centrale register er oprettet og dækker en periode på 3 år, skal der fortsat indhentes en tro og love-erklæring fra virksomhederne om, at de overholder de minimis-støtteloftet.

### 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Efter Kommissionens og EU-Domstolens praksis udgør skattefrihed for havne som udgangspunkt statsstøtte. Kommissionen har tilkendegivet, at de danske skattefrihedsbestemmelser fremadrettet vil skulle tilpasses statsstøttereglerne, og selskabsskatteoven bør derfor ændres, således at alle havne som udgangspunkt bliver skattepligtige.

Da skattepligt for de havne, der hidtil har været skattefrie, udelukkende indføres for at efterleve statsstøttereglerne, bør havne fortsat kunne være skattefrie i det omfang, en sådan skattefrihed ikke udgør statsstøtte. Havne omfattet af de gældende skattefrihedsbestemmelser vurderes derfor fortsat at burde anses for skattefrie, hvis den støtte, som skattefriheden indebærer, ikke overstiger loftet efter de minimis-forordningen.

For at undgå at skattefrie havne skal udarbejde et særskilt skatteregnskab, bør det støttebeløb, der er forbundet med skattefriheden, opgøres som den sparede skat beregnet på grundlag af resultatet efter et årsregnskab udarbejdet efter årsregnskabslovens regler. Det vil også sikre, at der ikke er behov for at fastsætte (fiktive) skattemæssige indgangsværdier for alle aktiver og passiver på det tidspunkt, hvor havnene overgår til at være omfattet af de minimis-undtagelsen.

Havne omfattet af den foreslåede de minimis-undtagelse bør årligt opgøre og oplyse Skatteforvaltningen om det støttebeløb, der er forbundet med skattefriheden, således at Skatteforvaltningen kan sikre, at der sker den registrering af de minimis-støtten, der kræves efter de minimis-forordningen.

Ved overskridelse af det loft for støtte, der kan ydes efter de minimis-forordningen, vil havnen skulle overgå til skattepligt med virkning fra begyndelsen af det pågældende indkomstår. Ved en sådan overgang vil der efter selskabsskattelovens almindelige regler skulle opgøres indgangsværdier for alle havnens aktiver og passiver bl.a. med henblik på, at havnen vil kunne foretage skattemæssige afskrivninger baseret på disse værdier.

For så vidt angår havnerelaterede infrastrukturaktiver, f.eks. kaj- og moleanlæg, tilkørselsramper og jernbaneanlæg, kan det i mangel af et marked for handel med sådanne aktiver mellem uafhængige parter være vanskeligt at fastsætte handelsværdien. De nye regler vil kunne medføre, at en havn først ved udgangen af et indkomstår konstaterer, at den overgår til skattepligt fra indkomstårets begyndelse, hvilket yderligere vil kunne øge den usikkerhed, der kan være forbundet med en fastsættelse af infrastrukturaktivernes handelsværdi.

Havnene bør derfor ved overgang til skattepligt have mulighed for at vælge at værdiansætte sådanne infrastrukturaktiver til nedskrevne genanskaffelsværdier.

Udgangspunktet bør være, at en havn, der er overgået til skattepligt, forbliver skattepligtig. Det bør dog være muligt for en havn på ny at blive omfattet af de minimis-undtagelsen, hvis havnen efter en periode på mindst 3 års skattepligt kan godtgøre, at det på grund af størrelsen af de regnskabsmæssige resultater for havnen i de seneste 3 år må anses for sandsynligt, at havnen fremadrettet vil kunne være omfattet af de minimis-undtagelsen.

### 2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres skattepligt for havne, idet det dog samtidig foreslås, at havne vil kunne bevare skattefriheden i det omfang, de opfylder reglerne i de minimis-forordningen (forordning (EU) nr. 2023/2831).

De havne, der er organiseret som selvstændige juridiske enheder, vil med forslaget blive omfattet af den skattepligtsbestemmelse i selskabsskattelovens § 1, der omhandler deres organisationsform. Er havnen f.eks. organiseret som et aktieselskab, vil havnen blive omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, mens en havn, der er organiseret som et andelsselskab med begrænset ansvar (a.m.b.a.), vil blive omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, om andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagerens i selskabet indskudte kapital. Ejers og drives havnen af en forening, vil den være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, om andre foreninger m.v.

## UDKAST

Det foreslås, at der som selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 j, indsættes en bestemmelse om, at statshavne og kommunale havne skal anses for omfattet af skattepligt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at statslige og kommunale havne, der ikke er udskilt i en selvstændig juridisk enhed, vil være omfattet af skattepligt efter loven.

Det foreslås endvidere fastsat, at skattepligten vil skulle omfatte den indkomst, som ville være opgjort, hvis havnens virksomhed var udøvet gennem en selvstændig skattepligtig enhed.

Bestemmelsen vil medføre, at statshavne og kommunale havne, der ikke er udskilt i en selvstændig juridisk enhed, vil skulle opgøre den skattepligtige indkomst som de indtægter og udgifter, der ville indgå ved opgørelsen af havnenes skattepligtige indkomst, såfremt de havde gennemført en sådan udskillelse.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, stk. 10, at havne, der er omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, 2 eller 4, fortsat skal kunne være skattefri i det omfang, den skattebesparelse, som skattefriheden indebærer, kan ydes som de minimis-støtte efter de minimis-forordningen.

Det vil indebære, at havnene fortsat vil være skattefri i det omfang, den sparede skat over en rullende periode på 3 år ikke overstiger det i de minimis-forordningens artikel 3, stk. 2, fastsatte de minimis-loft på 300.000 euro (ca. 2,24 mio. kr.). Med en selskabsskattesats på 22 pct. svarer det til en skattepligtig indkomst på i alt ca. 10,2 mio. kr. ( $10,2 \text{ mio. kr.} \cdot 22 \text{ pct.} = 2,24 \text{ mio. kr.}$ ) over en rullende periode på 3 år.

Ved vurderingen af, om de minimis-loftet er overskredet, vil der skulle medregnes eventuel anden de minimis-støtte, som er ydet til havnen i 3 års-perioden. Hvis havnen f.eks. indgår i en koncern, vil der ved bedømmelsen af, om de minimis-loftet er overskredet, også skulle medregnes de minimis-støtte ydet til andre selskaber i koncernen, jf. definitionen af begrebet en »enkelt virksomhed« i de minimis-forordningens artikel 2, stk. 2.

I overensstemmelse med betragtning 5 i de minimis-forordningens præambel vil der ved opgørelsen af de minimis-støtten ydet til en kommunalt ejet havn kun skulle medregnes de minimis-støtte ydet til andre virksomheder ejet af kommunen, hvis havnen ikke har en selvstændig ledelse i forhold til de pågældende virksomheder.

## UDKAST

Det foreslås yderligere, at den skat, der skulle have været betalt, hvis havnen var skattepligtig, som udgangspunkt vil skulle opgøres på grundlag af resultatet efter et årsregnskab udarbejdet efter årsregnskabslovens regler, og at et eventuelt underskud vil kunne fremføres til fradrag i overskud i efterfølgende regnskabsår i det omfang, det ikke kan rummes i tidligere regnskabsårs overskud.

Den vil indebære, at havne, der forbliver skattefrie i medfør af den foreslåede de minimis-ordning, ikke vil skulle udarbejde et særskilt (fiktivt) skatteregnskab, herunder opgøre (fiktive) skattemæssige indgangsværdier på det tidspunkt, hvor de første gang omfattes af de minimis-ordningen.

Det foreslås dog, at en havn også skal kunne vælge at opgøre årets resultat som de indtægter, der er opnået ved havnedriften, med fradrag af de driftsomkostninger, der direkte har været forbundet med erhvervelsen af disse indtægter. Afskrivninger vil efter denne opgørelsesmetode ikke kunne medregnes som driftsomkostninger ved opgørelsen af årets resultat, og et eventuelt negativt resultat (underskud) vil ikke kunne fremføres til fradrag i efterfølgende år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at også (mindre) havne, der ikke udarbejder årsregnskaber efter årsregnskabslovens regler, vil kunne opgøre skattebesparelsen på en simpel måde.

Det bemærkes, at den foreslåede, særlige opgørelsesmetode vil medføre, at årets resultat – navnlig som følge af manglende medregning af afskrivninger på havnens aktiver – altid vil blive opgjort til et beløb, der overstiger det resultat, der ville fremgå af et årsregnskab udarbejdet efter årsregnskabslovens regler. Anvendelse af opgørelsesmetoden vil således ikke være en fordel for havnen, men den forventes at kunne være attraktiv for f.eks. kommunale lystbåde- eller færgehavne, der ikke drives som selvstændige virksomheder. I mange tilfælde vil det for sådanne havne være oplagt, at de ved anvendelse af den særlige opgørelsesmetode vil kunne godtgøre, at de minimis-loftet ikke er overskredet, og de vil derfor kunne undgå at skulle foretage en egentlig regnskabsmæssig adskillelse i forhold til kommunens øvrige aktiviteter.

Det foreslås, at en godkendt revisor vil skulle afgive erklæring (med høj grad af sikkerhed) om, at opgørelsen er retvisende.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, stk. 12, at havne, der er skattefrie efter stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, til Skatteforvaltningen skal indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne for skattefrihed efter de minimis-forordningen

er opfyldt. Skatteforvaltningen skal desuden efter forslaget til selskabsskattelovens § 3, stk. 13, kunne fastsætte regler om de oplysninger, der skal indsendes, og om fristen herfor.

Det vil indebære, at Skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at havnene skal indgive de oplysninger, der er nødvendige, for at Skatteforvaltningen kan indberette de minimis-støtten til det centrale EU-register, der oprettes af Kommissionen. Bemyndigelsesbestemmelsen vil desuden give Skatteforvaltningen mulighed for at fastsætte regler om, at havnene skal indsende tro og love-erklæring om, at de opfylder de minimis-reglerne.

Overskrides de minimis-støtteloftet, vil havnen efter forslaget skulle overgå til at være skattepligtig med virkning fra begyndelsen af det indkomstår, hvor støtteloftet overskrides.

Ved en sådan overgang skal der i medfør af selskabsskattelovens § 5 D opgøres indgangsværdier for alle havnens aktiver og passiver. Indgangsværdierne vil være aktivernes og passivernes handelsværdi ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor havnen er skattepligtig.

Det foreslås dog, at der i selskabsskattelovens § 5 D indsættes et nyt stk. 8, hvori det fastsættes, at havnene skal kunne vælge, at alle infrastrukturaktiver i det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, indgår i afskrivningsgrundlaget efter afskrivningslovens regler med aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier. Det foreslås, at som infrastrukturaktiver anses moler, kajanlæg, bassiner, bolværk, veje og pladser, dokke, større siloer, plansiloer, oplagspladser, jernbanedele (skærver, sveller, skinner, signalanlæg, fjernstyringsanlæg, master og luftledninger), tilkørselsramper, køreanlæg, større havnekraner, større tanke til olie, gas m.v. og lignende aktiver, der anvendes til havnedriften.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at havnene vil kunne vælge, at den skattemæssige indgangsværdi af infrastrukturaktiver som de nævnte opgøres som det beløb, der ville skulle betales ved anskaffelse af et tilsvarende aktiv på tidspunktet for overgangen til skattepligt, idet dette beløb derefter skal nedskrives forholdsmæssigt med den del af aktivets forventede levetid, der er forløbet siden det faktiske anskaffelsestidspunkt.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en opregning af aktiver, der vil skulle anses for infrastrukturaktiver. Disse aktiver er kendetegnet ved at være anlæg/aktiver, der efter deres karakter er særlige for havne og/eller ikke umiddelbart sammenlignelige med andre virksomheders anlæg/aktiver,

således at en fastsættelse af en handelspris må anses for forbundet med en særligt høj grad af usikkerhed.

En havn vil kunne besidde aktiver, der ikke er medtaget i opregningen af infrastrukturaktiver, men som har samme grundlæggende kendetegn, og det foreslås derfor, at også »lignende aktiver, der anvendes til havnedriften«, vil skulle anses for infrastrukturaktiver.

For aktiver, der ikke er omfattet af opregningen af infrastrukturaktiver, vil havnene skulle anvende aktivernes handelsværdi som skattemæssig indgangsværdi. Det vil f.eks. gælde for lagerhaller, pakhuse, terminal-, kontor- og produktionsbygninger, mindre kraner og løfteudstyr, lastbiler, trucks, togsæt, hegn, inventar, mindre siloer m.v.

Vælger en havn at værdiansætte sine infrastrukturaktiver til den nedskrevne genanskaffelsesværdi, vil denne værdiansættelsesmetode skulle anvendes i relation til samtlige havnens infrastrukturaktiver.

Hvis en havn er overgået til skattepligt som følge af, at de minimis-loftet er blevet overskredet, vil havnen som udgangspunkt skulle være skattepligtig fremadrettet. Det vil således ikke være muligt for havnene straks at »genindtræde« i skattefrihed i medfør af den foreslåede de minimis-undtagelse.

Det foreslås dog med forslaget til selskabsskattelovens § 3, stk. 11, at det skal være muligt for en sådan havn på ny at anvende den foreslåede de minimis-undtagelse, hvis den i de 3 nærmest foregående indkomstår ville have opfyldt betingelserne for at være skattefri efter de minimis-undtagelsen.

Den foreslåede betingelse har til formål at sikre, at der kun sker genindtræden i skattefrihed, hvis denne skattefrihed kan forventes at kunne opretholdes over en længere periode.

Bedømmelsen af, om havnen i hvert af de nærmest foregående 3 indkomstår kunne have anvendt de minimis-undtagelsen, vil skulle foretages på grundlag af havnens regnskabsmæssige resultater (før skat), også selv om havnen har udarbejdet skattemæssige regnskaber for de pågældende indkomstår.

En eventuel genindtræden i skattefrihed som følge af de minimis-undtagelsen vil i medfør af selskabsskattelovens § 5, stk. 4, skulle sidestilles med ophør af virksomhed og salg til handelsværdi af de aktiver og passiver, der er i behold hos havnen på tidspunktet for overgangen.



Det bemærkes, at det (fiktive) salg af havnens aktiver og passiver kan udløse en skat i indkomståret umiddelbart forud for overgangen til skattefrihed. En sådan skat vil dog ikke påvirke vurderingen af, om havnen opfylder betingelsen for genindtræden i skattefriheden, da vurderingen heraf som nævnt foretages på grundlag af havnens regnskabsmæssige resultater (før skat).

Det foreslås endeligt, at havne, der overgår til på ny at være skattefrie, skal indgive oplysninger til Skatteforvaltningen, der godtgør, at betingelserne herfor er opfyldt, og at Skatteforvaltningen kan fastsætte regler om de oplysninger, der skal indsendes, og om fristen for at indsende oplysningerne.

### 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes med en vis usikkerhed at medføre et varigt merprovenu på ca. 50 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, *jf. tabel 1*.

**Tabel 1. Ophævelse af skattefrihed for visse havne**

Mio. kr. (2026-niveau)	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt
Umiddelbar virkning	0	5	15	20	25	65
Virkning efter tilbageløb	0	5	10	15	20	55
Virkning efter tilbageløb og adfærd	0	5	10	15	20	50

Anm.: Afrundet til nærmeste 5 mio. kr. Tilbageløb og adfærd beregnet som almindelig selskabsskat.

Indførelsen af skattepligt vurderes på baggrund af tilgængelige oplysninger for navnlig de største nuværende skattefrie erhvervshavne at ville indbringe et merprovenu, der med en vis usikkerhed skønnes til i størrelsesordenen 50 mio. kr. varigt efter tilbageløb og adfærd. Der anslås at være erhvervshavne med betydelige anlægsaktiver, som ved overgangen til skattepligt vil skulle opgøre indgangsværdier. I de efterfølgende år vil anlægsaktiverne kunne afskrives efter de almindelige regler i afskrivningsloven. På denne baggrund og som følge af den foreslåede de minimis-undtagelse skønnes skattepligten først efter en årrække at medføre et øget selskabsskatteprovenu på niveau med den varige virkning. Provenuet i perioden 2027-2036 vurderes således at udgøre ca. 5 mio. kr. i 2027 lineært stigende med ca. 5 mio. kr. årligt, indtil den varige provenuvirkning er nået.

Kommunerne får en andel af selskabsskatten uden for kulbrinteområdet på 14,24 pct. med afregning 3 år efter indkomståret. Indførelsen af skattepligten for visse havne skønnes med en vis usikkerhed at øge kommunernes andel af selskabsskatten med varigt ca. 5 mio. kr.

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre implementeringskonsekvenser for Skatteforvaltningen på 0,4 mio. kr. årligt til sagsbehandling og kontrol.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner. I det omfang lovforslaget medfører, at kommunale havne bliver skattepligtige, henvises til pkt. 4 nedenfor.

Det er vurderingen, at lovforslaget er udformet i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Det bemærkes, at det ved udformningen af lovforslaget er tilstræbt, at der anvendes klare definitioner baseret på objektive kriterier, jf. princip nr. 1 og 3. Det gælder f.eks. med hensyn til den foreslåede definition af begrebet infrastrukturaktiver, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 5 D, stk. 8, 2. pkt.

#### **4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**

Lovforslaget skønnes at have negative økonomiske konsekvenser for de havne, der som følge af lovforslaget bliver skattepligtige. De negative økonomiske konsekvenser svarer til merprovenuet for staten med modsat fortegn.

Lovforslaget vil have administrative konsekvenser for de havne, der berøres af forslaget. De havne, der bliver skattepligtige, vil skulle opgøre skattemæssige indgangsværdier for alle aktiver, og de vil årligt skulle opgøre den skattepligtige indkomst.

Reglerne om udarbejdelse af erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger gælder kun for private danske virksomheder, der opererer på markedsmæssige vilkår med henblik på at skabe overskud til ejerne, samt for enkelte specifikt opregnede statslige virksomheder.

Da de berørte havne enten er statslige eller kommunale eller efter vedtægterne skal anvende deres indtægter til havnens formål, vurderes det, at reglerne om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger ikke finder anvendelse i dette tilfælde.

#### **5. Administrative konsekvenser for borgerne**

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

#### **6. Klimamæssige konsekvenser**

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

## 7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

## 8. Forholdet til EU-retten

Kommissionen har i en række afgørelser fundet, at havne udøver økonomisk virksomhed, og at skattefrihed for havne derfor udgør statsstøtte. Flere af afgørelserne er efterfølgende blevet stadfæstet af fællesskabsdomstolene, jf. senest EU-Domstolens dom af 30. maj 2024 i sag C-110/23 P, *Autoridad Portuaria de Bilbao*, om spanske regler om skattefrihed for havne i Bizkaia provinsen.

Kommissionen har anmodet om, at den danske skattefrihed for visse havne ophæves fremadrettet, og forslaget om ophævelse af skattefriheden har således til formål at sikre overholdelsen af EU's statsstøttere regler. Det foreslås dog samtidig, at havnene vil kunne bevare skattefriheden i det omfang, de opfylder reglerne i de minimis-forordningen. Når det er tilfældet, er skattefriheden i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at rejse EU-retlige problemstillinger.

## 9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. december 2025 til den 12. januar 2026 (38 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, CEPOS, Dansk Erhverv, Dansk Offshore, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Rederier, Danske Shipping- og Havnevirksomheder, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Finans Danmark, Foreningen af Lystbådehavne I Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, Justitia, Kraka, Kommunernes Landsforening, Landsskatteretten, Skatteankeforvaltningen, Skattebetalerne, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

## 10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredninger (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)

## UDKAST

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslaget vurderes med en vis usikkerhed at medføre et varigt merprovenu på ca. 50 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.</p> <p>Lovforslaget skønnes at øge kommunernes andel af selskabsskatten med varigt ca. 5 mio. kr.</p>	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre implementeringskonsekvenser for Skatteforvaltningen på 0,4 mio. kr. årligt til sagsbehandling og kontrol.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget skønnes at have negative økonomiske konsekvenser for de havne, der som følge af lovforslaget bliver skattepligtige, svarende til merprovenuet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Da de berørte havne enten er statslige eller kommunale eller efter vedtægterne skal anvende deres indtægter til havnens formål, vurderes det, at reglerne om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger ikke finder anvendelse på lovforslaget.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Kommissionen har i en række afgørelser fundet, at havne udøver økonomisk virksomhed, og at skattefrihed for havne derfor udgør statsstøtte. Flere af afgørelserne er efterfølgende blevet stadfæstet af fællesskabsdomstolene, jf. senest EU-Domstolens dom af 30. maj 2024 i sag C-110/23 P, Autoridad Portuaria de Bilbao. Lovforslaget har til formål at sikre overholdelsen af EU's statsstøttere regler. Havnene vil kunne bevare</p>	

## UDKAST

	skattefriheden i det omfang, de opfylder reglerne i de minimis-forordningen, hvilket er i overensstemmelse med EU's statsstøttere- Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at rejse EU-retlige problemstillinger.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej  X

## *Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser*

### *Til § 1*

Til nr. 1

En række bestemmelser i selskabsskatteloven henviser til de selskaber og foreninger m.v., der er undergivet fuld skattepligt efter selskabsskattelovens § 1. I visse tilfælde er der dog specifikke, fuldt skattepligtige selskaber, foreninger m.v., som en sådan henvisning ikke skal gælde for, og henvisningerne er så udformet som en henvisning til specifikke skattepligtsbestemmelser i selskabsskattelovens § 1.

Typisk er en henvisning til specifikke skattepligtsbestemmelser anvendt, fordi den pågældende bestemmelse ikke finder anvendelse for andelsforeninger, der er undergivet særlige regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. selskabsskattelovens §§ 14-16 A.

De bestemmelser, hvor en henvisning til specifikke skattepligtsbestemmelser i selskabsskattelovens § 1 er anvendt for at afgrænse de selskaber m.v., der omfattes af det pågældende regelsæt, er selskabsskattelovens §§ 8 C-E, 11, 11 B, 11 C, 13, 17, 31 og 31 E.

Selskabsskattelovens §§ 8 C-8 E indeholder regler for regulering af situationer, hvor der foreligger et hybridt mismatch. Det vil sige, hvor der f.eks. foreligger forskelle i den skattemæssige kvalifikation af finansielle instrumenter eller selskaber, og dette medfører fradrag uden medregning, dobbelt fradrag eller anden form for dobbelt ikke-beskatning.

Selskabsskattelovens § 11 indeholder regler om tynd kapitalisering, mens selskabsskattelovens §§ 11 B og 11 C indeholder regler om begrænsning af fradragsretten for nettofinansieringsudgifter.

Selskabsskattelovens § 13 omhandler skattefritagelse af visse indkomster, som f.eks. datterselskabsudbytter og udbytte af skattefrie porteføljeaktier, § 17 omhandler beregning af indkomstskat, § 31 omhandler national sambeskatning, og § 31 E omhandler muligheden for ved indkomstopgørelsen at kunne medregne visse underskud i direkte ejede datterselskaber.

Alle de omhandlede bestemmelser henviser bl.a. til selskaber og foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 i.

Det foreslås at overalt i selskabsskatteloven ændres »nr. 1-2 i« til »nr. 1-2 j«.

Forslaget vil indebære en ændring af selskabsskattelovens § 8 C, stk. 1, nr. 1, § 8 D, stk. 1, 1. pkt., § 8 E, stk. 1, nr. 1, § 11, stk. 1, nr. 1, § 11 B, stk. 1, 1. pkt., § 11 C, stk. 1, 1. pkt., § 13, stk. 1, nr. 2 og 3, § 17, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, 1. pkt., og § 31 E, stk. 1, 1. pkt.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved der foreslås indsat en ny skattepligtsbestemmelse som selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 j, hvorefter statshavne og kommunale havne er fuldt skattepligtige, medmindre de er skattefrie i medfør af den ved lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 3, stk. 10.

Den foreslåede ordning vil indebære, at selskabsskattepligtige statshavne og kommunale havne omfattes af en række regler, der ligeledes gælder for andre selskaber, der beskattes efter selskabsskattelovens almindelige regler.

Statshavne og kommunale havne vil efter den foreslåede ordning blive omfattet af selskabsskattelovens regler om hybride mismatches (§§ 8 C-8 E), tynd kapitalisering (§ 11) og begrænsning af fradragets ret for nettofinansieringsudgifter (§ 11 C).

Særligt om reglerne i selskabsskattelovens §§ 8 C-8 E og § 11 C bemærkes, at disse regler bl.a. implementerer EU's skatteundgåelsesdirektiv (Rådets direktiv 2016/1164/EU som ændret ved Rådets direktiv 2017/952/EU). Skatteundgåelsesdirektivet indeholder minimumskrav til EU-landenes generelle selskabsskatte regler, og en efterlevelse kræver derfor, at reglerne omfatter alle skattesubjekter, der er undergivet den generelle selskabsbeskatning.

Efter den foreslåede ordning vil skattepligtige statshavne og kommunale havne på tilsvarende måde som sammenlignelige selskabsbeskattede selskaber ikke skulle medregne udbytte af datterselskabsaktier, koncernselskabsaktier og porteføljeaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A-4 C, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2 og 3.

Yderligere vil skattepligtige statshavne og kommunale havne skulle beskattes med den almindelige selskabsskattesats efter selskabsskattelovens § 17, stk. 1, ligesom de vil blive omfattet af reglerne i selskabsskattelovens § 17, stk. 2, om nedsættelse af skatten af udbytte, som havnen modtager af aktier i visse selskaber, som er eller har været hjemmehørende i udlandet.

Desuden vil skattepligtige statshavne og kommunale havne blive omfattet af reglerne om obligatorisk national sambeskatning i selskabsskattelovens § 31. Da hverken staten eller kommunerne kan indgå i en sambeskatning, vil national sambeskatning kun være relevant, såfremt den skattepligtige havn er det ultimative moderselskab i en koncern efter reglerne i selskabsskattelovens § 31 C.

Endelig vil statshavne og kommunale havne blive omfattet af reglerne om adgang til ved indkomstopgørelsen at kunne medregne visse underskud i direkte ejede datterselskaber i udlandet, jf. selskabsskattelovens § 31 E.

Til nr. 2

Selskaber m.v., der er hjemmehørende her i landet, er undergivet fuld skattepligt til Danmark efter selskabsskattelovens § 1 og skal årligt opgøre en skattepligtig indkomst. Indkomstskatten udgør 22 pct. af den skattepligtige indkomst, jf. selskabsskattelovens § 17, stk. 1.

De skattepligtige indtægter omfatter som udgangspunkt alle løbende, erhvervsmæssige indtægter, f.eks. indtægter fra salg af varer og tjenesteydelser.

De fradragsberettigede driftsudgifter omfatter f.eks. driftsomkostninger, dvs. udgifter der medgår til at sikre, erhverve eller opretholde den skattepligtige indkomst, jf. statsskatteloven § 6, stk. 1, litra a og e. Derudover kan der efter reglerne i afskrivningsloven foretages fradrag for skattemæssige afskrivninger på afskrivningsberettigede aktiver, der benyttes erhvervsmæssigt.

Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fremføres til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for følgende år efter reglerne i selskabsskattelovens § 12. Hvis den skattepligtige indkomst er positiv, og selskabet m.v. har et uudnyttet underskud, kan dette underskud fradrages fuldt ud i den del af årets skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 20.829.000 kr. (2025-niveau), mens et resterende underskud kan fradrages i 60 pct. af den del af årets skattepligtige indkomst, der overstiger 20.829.000 kr. (2025-niveau), jf. selskabsskattelovens § 12, stk. 2.

Selskaber m.v., der på noget tidspunkt i løbet af et indkomstår indgår i en koncern, er omfattet af obligatorisk national sambeskatning, jf. selskabsskattelovens § 31. En koncern omfatter efter selskabsskattelovens § 31 C samtlige selskaber m.v., hvorover et (moder)selskab direkte eller indirekte



har bestemmende indflydelse. Ved bestemmende indflydelse forstås et ejerskab på mere end halvdelen af stemmerettighederne.

Ved national sambeskatning opgøres en sambeskatningsindkomst, som består af summen af den skattepligtige indkomst, der er opgjort for hvert enkelt af de selskaber m.v., der indgår i sambeskatningen. Det er hele indkomsten fra det enkelte sambeskattede selskab m.v., der indgår i sambeskatningen, uanset moderselskabets ejerandel.

Hvor sambeskatningen både omfatter selskaber med positiv indkomst og selskaber med negativ indkomst, fordeles den del af indkomstårets underskud, der kan rummes i andre selskabers positive indkomst, forholdsmæssigt mellem de selskaber, der har positiv indkomst. Hvis der herefter fortsat er selskaber med positiv indkomst, kan der ske modregning af fremførselsberettigede underskud fra tidligere indkomstperioder under sambeskatningen under iagttagelse af reglerne i selskabsskattelovens § 12, stk. 2.

De selskaber i sambeskatningen, der ved opgørelse af sambeskatningsindkomsten har udnyttet underskud fra andre selskaber i sambeskatningen, skal betale et beløb til det underskudsgivende selskab svarende til skatteværdien af det udnyttede underskud.

Der gælder efter selskabsskattelovens § 3 visse særlige undtagelser fra skattepligten efter selskabsskatteloven.

Undtaget fra skattepligten er bl.a. staten og dens institutioner, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1, og kommunerne og kommunale virksomheder og institutioner, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 2. Statshavne og kommunale havne er skattefrie efter disse bestemmelser.

Selskabsskattelovens § 1, stk. 1, opregner de selskaber, foreninger m.v., der er fuldt skattepligtige til Danmark.

Det foreslås, at i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, indsættes et nyt *nr. 2 j.* Det foreslås i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 j, *1. pkt.*, at statshavne og kommunale havne, jf. dog selskabsskattelovens § 3, stk. 10, omfattes af den generelle selskabsskattepligt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at havne, der ejes af staten eller en kommune, vil være fuldt skattepligtige efter selskabsskattelovens almindelige regler, også selv om havnene ikke er udskilt i en selvstændigt skattepligtig enhed.

Ved kommunale havne forstås også kommunale selvstyrehavne, der drives som selvstændige virksomheder, jf. § 9 i lov om havne (herefter havneloven). Havne, der drives af to eller flere kommunalbestyrelser som et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse og havnelovens § 10, stk. 3, vil ligeledes være omfattet.

Det vil være en forudsætning for skattepligten, at havnen ikke er omfattet af den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 3, stk. 10, der indebærer, at bl.a. statshavne og kommunale havne fortsat kan være skattefrie i det omfang, den skattebesparelse, som skattefriheden indebærer, kan ydes som de minimis-støtte efter de minimis-forordningen. Denne foreslåede undtagelse vil indebære, at havnene fortsat vil kunne være skattefri i det omfang, den sparede skat over en rullende periode på 3 år ikke overstiger det i de minimis-forordningens artikel 3, stk. 2, fastsatte de minimis-loft på 300.000 euro (ca. 2,24 mio. kr.). Der henvises om denne undtagelse i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 j, 2. pkt., at skattepligten omfatter den indkomst, som ville være opgjort, hvis havnens virksomhed var udøvet gennem en selvstændig skattepligtig enhed.

Bestemmelsen vil medføre, at statshavne og kommunale havne, der ikke er udskilt i en selvstændig juridisk enhed, vil skulle opgøre den skattepligtige indkomst som de indtægter og udgifter, der ville indgå ved opgørelsen af havnenes skattepligtige indkomst, såfremt de havde gennemført en sådan udskillelse.

En kommunal selvstyrehavn skal drives som en selvstændig virksomhed, jf. havnelovens § 9, og det følger af havnelovens § 9, stk. 14, at havnens midler skal være regnskabsmæssigt adskilt fra kommunens øvrige midler, og at havnen skal udarbejde resultatopgørelse og balance efter reglerne i årsregnskabsloven. For sådanne havnes vedkommende vil der således allerede efter gældende regler være foretaget en regnskabsmæssig opdeling mellem den virksomhed, der udøves i selvstyrehavnene, og kommunernes øvrige virksomhed.

Er der ikke i forvejen foretaget en regnskabsmæssig opdeling, vil de havne, der bliver omfattet af den foreslåede skattepligtsbestemmelse, i praksis være nødt til at foretage en regnskabsmæssig opdeling med henblik på at kunne opgøre den skattepligtige indkomst.

Til nr. 3

## UDKAST

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1, er staten og dens institutioner undtaget fra skattepligt. Skattefriheden omfatter dog ikke de statslige institutioner, som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 c, 2 d, 2 g og 2 i. Det drejer sig om Danpilot, DSB, Energinet og Naviair.

Det foreslås, at i selskabsskattelovens § 3, *stk. 1, nr. 1*, ændres »2 g og 2 i« til »2 g, 2 i og 2 j«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved der foreslås indsat et nr. 2 j i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, om skattepligt for statshavne og kommunale havne.

Til nr. 4

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 2, er regioner og kommuner samt regionale og kommunale virksomheder og institutioner undtaget fra skattepligt. Skattefriheden omfatter dog ikke kommunal virksomhed, der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 f, og 2 h. Det drejer sig om kommunal elnæringsvirksomhed og kommunal vand- og spildevandsforsyningvirksomhed.

Det foreslås, at i selskabsskattelovens § 3, *stk. 1, nr. 2*, ændres »2 f og 2 h« til »2 f, 2 h og 2 j«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved der foreslås indsat et nr. 2 j i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, om skattepligt for statshavne og kommunale havne.

Til nr. 5

Der gælder efter selskabsskattelovens § 3 visse særlige undtagelser fra skattepligten efter selskabsskatteloven.

Undtaget fra skattepligten er bl.a. staten og dens institutioner, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1, og kommunerne og kommunale virksomheder og institutioner, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 2. Statshavne og kommunale havne er skattefrie efter disse bestemmelser.

Andre havne er efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, skattefrie, når de er åbne for offentlig trafik, og havnens indtægter, bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital, efter havnens vedtægter udelukkende kan anvendes til havnens formål. Betingelserne anses for opfyldt, selv om havnen udøver aktivitet, der falder uden for formålet, hvis disse

aktiviteter udøves i et skattepligtigt datterselskab, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, 2. pkt.

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, 3. og 4. pkt., anses betingelserne også for opfyldt, selv om havnen har produktion af elektricitet med en installeret effekt på 25 kW eller derunder, idet indtægt fra denne elvirksomhed dog er skattepligtig for havnen.

Er betingelserne for skattefrihed efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, opfyldt, gælder skattefriheden uanset havnens organisationsform.

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, beror skattefriheden på, at det vedtægtsbestemte formål er udøvelse af havnevirksomhed, men bestemmelsen indeholder ingen definition af begrebet havnevirksomhed. Fastlæggelsen af, hvilke aktiviteter der konstituerer havnevirksomhed, beror således på den skatteretlige praksis på området.

Anlæg og drift af havnens infrastruktur udgør de centrale aktiviteter ved udøvelse af havnevirksomhed, men det accepteres i praksis, at en havn i et vist omfang kan have andre aktiviteter, som ikke er umiddelbart havnerelaterede, uden at det medfører, at skattefriheden bortfalder. Forudsætningen er dog, at der er tale om aktiviteter af begrænset omfang. Yderligere følger det af praksis, at f.eks. udleje af havnens bygninger til ikkehavnerelaterede formål ikke medfører bortfald af skattefriheden efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, hvis det overordnede formål med erhvervelsen af bygningerne har været at varetage havneformål, og det kan dokumenteres, at det har været forsøgt at udleje bygningerne til havnerelaterede formål.

Artikel 107, stk. 1, TEUF fastsætter, at statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Havne udøver i almindelighed økonomisk virksomhed, og skattefrihed for havne udgør derfor som udgangspunkt statsstøtte, jf. f.eks. EU-Domstolens dom af 30. maj 2024 i sag C-110/23 P, Autoridad Portuaria de Bilbao.

Kommissionen har i de minimis-forordningen fastsat generelle regler om, hvornår støtte må anses for at have et så begrænset omfang, at den ikke kan anses for at fordreje eller true med at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

Efter forordningens artikel 3, stk. 1 og 2, kan en medlemsstat uden anmeldelse til (og godkendelse af) Kommissionen yde støtte til en enkelt virksomhed, så længe den samlede støtte ikke overstiger 300.000 euro over en periode på 3 år. Der er tale om en rullende 3 års-periode, og det skal således ved hver enkelt ydelse af støtte undersøges, om der inden for de forudgående 3 år er ydet de minimis-støtte med et samlet beløb, der medfører, at loftet vil blive overskredet ved ydelse af den nye støtte. Er loftet overskredet, er ydelsen af den nye støtte ikke fritaget for anmeldelsespligten efter traktatens artikel 108, stk. 3, jf. de minimis-forordningens artikel 3, stk. 7.

De minimis-forordningens artikel 5 indeholder regler om, i hvilket omfang statsstøtte skal medregnes ved afgørelsen af, om loftet er overskredet. Af artikel 5, stk. 3, fremgår bl.a., at de minimis-støtte, som ikke ydes til eller ikke kan henføres til specifikke støtteberettigede omkostninger, kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen.

Flere selvstændige juridiske personer vil efter de minimis-forordningens artikel 2, stk. 2, kunne udgøre en »enkelt virksomhed« ved vurderingen af, om de minimis-loftet er overskredet. Grundlæggende indebærer bestemmelsen, at vurderingen skal foretages på koncernniveau, således at flere selvstændige selskaber, der indgår i samme koncern, vil skulle foretage en samlet opgørelse af størrelsen af den modtagne de minimis-støtte.

Ved offentligt ejerskab vil det efter betragtning 5 i de minimis-forordningens præambel være afgørende, om en virksomhed drives af en ledelse med selvstændig beslutningsbeføjelse. Når det er tilfældet, vil virksomheden skulle anses for en »enkelt virksomhed« ved anvendelsen af de minimis-reglerne, og der skal derfor ikke ske en sammenlægning med eventuel de minimis-støtte ydet til andre virksomheder med samme offentlige ejer.

Efter de minimis-forordningens artikel 6 skal der med henblik på overvågning af, at støtteloftet ikke overskrides, ske registrering af de minimis-støtte i et centralt register, nationalt eller på EU-niveau. Registreringskravet gælder for støtte, der ydes fra og med den 1. januar 2026. Danmark forventes at anvende det centrale EU-register, som Kommissionen skal oprette.

Indtil det centrale register er oprettet og dækker en periode på 3 år, skal der fortsat indhentes en tro og love-erklæring fra virksomhederne om, at de overholder de minimis-støtteloftet.

Det foreslås, at i selskabsskatteloven indsættes i § 3 nye stykker som *stk. 10-13*.

Det foreslås som *stk. 10, 1. pkt.*, at for havne omfattet af stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, anses den skat, der skulle have været betalt, hvis havnen var skattepligtig, for statsstøtte, der er omfattet af den af Europa-Kommissionen til enhver tid fastsatte beløbsgrænse for statsstøtte, der ikke skal anmeldes til Kommissionen, fordi støttebeløbet ikke antages at ville medføre nogen mærkbar påvirkning af samhandelen og konkurrencen mellem medlemsstaterne (de minimis-støtte).

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de havne, der er omfattet af bestemmelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-2 og 4, og som derfor hidtil har været skattefrie, fortsat vil kunne være skattefrie. Den fortsatte skattefrihed vil dog være betinget af, at, den sparede skat over en rullende periode på 3 år ikke overstiger det i de minimis-forordningens artikel 3, stk. 2, fastsatte de minimis-loft på 300.000 euro (ca. 2,24 mio. kr.). Med en selskabsskattesats på 22 pct. svarer det til en skattepligtig indkomst på i alt ca. 10,2 mio. kr. (10,2 mio. kr. \* 22 pct. = 2,24 mio. kr.) over en rullende periode på 3 år.

Der er i den foreslåede bestemmelse henvist til de til enhver tid gældende regler om ydelse af de minimis-støtte. Ved eventuelle senere ændringer af de minimis-forordningen, f.eks. ved ændringer af beløbsgrænsen, vil det derfor være de nye regler, der finder anvendelse, når det skal vurderes, om de minimis-loftet er overskredet.

Af de minimis-forordningens artikel 5, stk. 3, fremgår, at de minimis-støtte, som ikke ydes til eller ikke kan henføres til specifikke støtteberettigede omkostninger, kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen. Sådan anden statsstøtte vil derfor ikke skulle medregnes ved bedømmelsen af, om de minimis-loftet er overskredet.

Ved vurderingen af, om de minimis-loftet er overskredet, vil der derimod skulle medregnes eventuel anden de minimis-støtte, som er ydet til havnen i 3 års-perioden.

Hvis havnen f.eks. indgår i en koncern, vil der ved bedømmelsen af, om de minimis-loftet er overskredet, også skulle medregnes de minimis-støtte ydet til andre selskaber i koncernen, jf. definitionen af begrebet en »enkelt virksomhed« i de minimis-forordningens artikel 2, stk. 2.

I overensstemmelse med betragtning 5 i de minimis-forordningens præambel vil der ved opgørelsen af de minimis-støtten ydet til en kommunalt ejet havn kun skulle medregnes de minimis-støtte ydet til andre virksomheder ejet af kommunen, hvis havnen ikke har en selvstændig ledelse i forhold til de pågældende virksomheder.

Det bemærkes, at støtten vil skulle anses for at blive ydet på det tidspunkt, hvor havnen skulle have indgivet oplysningsskema efter skattekontrollovens almindelige bestemmelser, hvis havnen havde været skattepligtig i det indkomstår, som oplysningerne vedrører.

Det vil for en havn, hvis skatteår følger kalenderåret, f.eks. betyde, at den støtte, der er forbundet med skattefrihed i indkomståret 2027, vil skulle anses for ydet den 30. juni 2028, som ville være oplysningsfristen efter skattekontrollovens § 12, stk. 1, hvis havnen havde været skattepligtig. Ved vurderingen af, om der den 30. juni 2028 kan ydes støtte i form af skattefrihed i indkomståret 2027, uden at det indebærer, at de minimis-loftet overskrides, vil der i således skulle medregnes anden de minimis-støtte ydet i perioden fra og med den 1. juli 2025.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, stk. 10, 2. og 3. pkt., at den skat, der skulle have været betalt, hvis havnen var skattepligtig, opgøres på grundlag af resultatet efter et årsregnskab udarbejdet efter årsregnskabslovens regler. Underskud kan fremføres til fradrag i overskud i efterfølgende regnskabsår i det omfang, det ikke kan rummes i tidligere regnskabsårs overskud.

Det vil indebære, at havne ikke vil skulle udarbejde et særskilt (fiktivt) skatteregnskab for at kunne forblive skattefrie i medfør af den foreslåede de minimis-ordning. De vil således heller ikke være forpligtede til at opgøre (fiktive) skattemæssige indgangsværdier på det tidspunkt, hvor de første gang omfattes af de minimis-ordningen.

Den støtte, som en havn opnår ved at være skattefri i et givet indkomstår, vil skulle beregnes som den selskabsskat, der ville skulle betales, hvis den skattepligtige indkomst svarede til resultatet ifølge havnens årsregnskab for det regnskabsår, som indkomståret svarer til. Er der et underskud (negativt resultat), vil dette underskud kunne fremføres til senere regnskabsår.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, stk. 10, 4.-6. pkt., at uanset 2. pkt. kan havnen vælge at opgøre årets resultat som de indtægter, der er opnået ved havnedriften, med fradrag af de driftsomkostninger, der direkte har

været forbundet med erhvervelsen af disse indtægter. Afskrivninger anses ikke som driftsomkostninger ved opgørelsen af årets resultat efter 4. pkt. Opgøres årets resultat efter 4. pkt., skal en godkendt revisor afgive erklæring med høj grad af sikkerhed om, at opgørelsen er retvisende.

Det indebærer, at hvis der ikke i forvejen udarbejdes et årsregnskab efter årsregnskabslovens regler for en havn, der er omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, 2 eller 4, vil havnen, i stedet for at overgå til at udarbejde sådanne regnskaber, kunne opgøre årets resultat som de indtægter, der er opnået ved havnedriften, med fradrag af de driftsomkostninger, der direkte har været forbundet med erhvervelsen af disse indtægter.

Efter den foreslåede opgørelsesmetode for havne, der ikke udarbejder årsregnskaber, vil afskrivninger ikke kunne medregnes som driftsomkostninger ved opgørelsen af årets resultat, og et eventuelt negativt resultat (underskud) vil ikke kunne fremføres til fradrag i efterfølgende år.

Efter forslaget vil en godkendt revisor skulle afgive erklæring med høj grad af sikkerhed om, at opgørelsen er retvisende. Erklæringen vil skulle være en såkaldt erklæring med sikkerhed, jf. revisorlovens § 1, stk. 2, og den vil skulle afgives af en godkendt revisor, jf. revisorlovens kapitel 2. Erklæringen skal efter forslaget afgives med høj grad af sikkerhed, og den skal udformes i overensstemmelse med de krav til erklæringer med sikkerhed, der følger af revisorlovgivningen, jf. herved §§ 18-21 i bekendtgørelse nr. 518 af 24. maj 2024 om godkendte revisors erklæringer.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, stk. 10, 7. *pkt.*, at overskrides beløbsgrænsen i 1. pkt., overgår havnen til at være skattepligtig efter § 1 med virkning fra begyndelsen af det indkomstår, hvor beløbsgrænsen overskrides.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis en havn ikke uden at overskride loftet for støtte efter de minimis-forordningen kan modtage den støtte, der efter de foreslåede bestemmelser i selskabsskattelovens § 3, stk. 10, 2.-6. pkt., vil være forbundet med skattefrihed i et givet indkomstår, vil havnen skulle anses for skattepligtig med virkning fra begyndelsen af det pågældende indkomstår.

Det bemærkes, at der ved en sådan overgang til skattepligt i medfør af selskabsskattelovens § 5 D vil skulle opgøres indgangsværdier for alle havnens aktiver og passiver. Indgangsværdierne vil være aktivernes og passivernes handelsværdi ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor havnen er



skattepligtig. Der foreslås dog ved lovforslagets § 1, nr. 6, en ny bestemmelse i selskabsskattelovens § 5 D, stk. 8, hvorefter havnene skal kunne vælge, at indgangsværdien for infrastrukturaktiver er aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier. Der henvises herom til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, *stk. 11, 1. pkt.*, at en havn, der efter stk. 10, 7. pkt., er overgået til at være skattepligtig efter § 1, med virkning fra begyndelsen af et indkomstår kan vælge at overgå til på ny at være skattefri efter stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, når havnen i de 3 nærmest foregående indkomstår ville have opfyldt betingelserne for at være skattefri efter stk. 10, 1.-3. pkt.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en havn, der i medfør af den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 3, stk. 10, 7. pkt., er overgået til skattepligt som følge af, at de minimis-loftet er blevet overskredet, vil have mulighed for på ny at anvende den foreslåede de minimis-undtagelse.

Det vil være en betingelse for genindtræden i skattefrihed efter de minimis-undtagelsen, at det kan fastslås, at havnen i hvert af de nærmest foregående 3 indkomstår kunne have anvendt de minimis-undtagelsen, hvis den på daværende tidspunkt havde været skattefri. Var havnen skattefri i det 4. og/eller 5. indkomstår forud for det år, hvor bedømmelsen foretages, vil den skattebeparelse, som havnen opnåede i disse indkomstår, således også skulle inddrages, da den vil have indflydelse for bedømmelsen i forhold til det 3. og/eller 2. indkomstår forud for det år, hvor bedømmelsen foretages.

Bedømmelsen af, om havnen i hvert af de nærmest foregående 3 indkomstår kunne have anvendt de minimis-undtagelsen, vil skulle foretages på grundlag af havnens resultater (før skat) efter et årsregnskab udarbejdet efter årsregnskabslovens regler. Dette vil skulle gælde, også selv om havnen har udarbejdet skattemæssige regnskaber i de pågældende indkomstår.

En eventuel genindtræden i skattefrihed efter de minimis-undtagelsen vil i medfør af selskabsskattelovens § 5, stk. 4, skulle sidestilles med ophør af virksomhed og salg til handelsværdi af de aktiver og passiver, der er i behold hos havnen på tidspunktet for overgangen. Dette vil kunne medføre, at der opgøres en avance, som udløser en skat i indkomståret umiddelbart forud for overgangen til skattefrihed. Da vurderingen af, om havnen opfylder betingelsen for genindtræden i skattefriheden, skal foretages på grundlag af havnens regnskabsmæssige resultater (før skat), vil den skat, der eventuelt

udløses som følge af reglen i selskabsskattelovens § 5, stk. 4, dog ikke påvirke havnens mulighed for at genindtræde i skattefriheden.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, *stk. 11, 2., pkt.*, at uanset § 5, stk. 4, anses infrastrukturaktiver, der ved havnens overgang til skattepligt efter § 5 D, stk. 8, indgik i det skattemæssige afskrivningsgrundlag med aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier, og som fortsat er i behold ved overgangen til skattefrihed, for solgt til aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at havne, der har gjort brug af den i § 5 D, stk. 8, foreslåede mulighed for ved overgang til skattepligt at anvende nedskrevne genanskaffelsesværdier som indgangsværdi for infrastrukturaktiver, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, også skal anvende nedskrevne genanskaffelsesværdier som (fiktiv) salgspris efter selskabsskattelovens § 5, stk. 4, for de pågældende infrastrukturaktiver, når de fortsat er i behold på tidspunktet for genindtræden i skattefriheden.

Bestemmelsen vil kun skulle anvendes på de infrastrukturaktiver, som ved havnens overgang til skattepligt efter § 5 D, stk. 8, indgik i det skattemæssige afskrivningsgrundlag med aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier. Infrastrukturaktiver anskaffet efter overgangen til skattepligt vil efter selskabsskattelovens § 5, stk. 4, ved en eventuel senere genindtræden i skattefrihed skulle anses for solgt til handelsværdien på overgangstidspunktet.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, *stk. 12*, at havne, der er skattefrie efter stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, til Skatteforvaltningen skal indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne for skattefrihed efter stk. 10, 1.-6. pkt., er opfyldt. Havne, der efter stk. 11, 1. pkt., overgår til på ny at være skattefrie, skal tillige til Skatteforvaltningen indgive oplysninger, der godtgør, at betingelserne herfor er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de havne, der opfylder betingelserne for at være skattefrie efter forslaget til § 3, stk. 10, 1.-6. pkt., vil være forpligtede til at afgive oplysninger til Skatteforvaltningen, som godtgør, at betingelserne for skattefrihed er opfyldt.

Havnene vil således bl.a. skulle indsende oplysninger om størrelsen af den skat, der skulle have været betalt, hvis havnen var skattepligtig, således at Skatteforvaltningen kan kontrollere, at de minimis-loftet ikke er overskredet ved ydelsen af denne støtte. Indsendelse af oplysninger herom vil også være nødvendig, fordi Skatteforvaltningen vil skulle indberette den de minimis-

støtte, der som følge af skattefriheden er blevet ydet til den pågældende havn for et givet indkomstår.

Det bemærkes, at de skattefrie havne ikke vil være omfattet af den årlige oplysningspligt efter skattekontrollovens § 2, der kun finder anvendelse på skattepligtige fysiske eller juridiske personer.

Hvis en havn, der har været skattepligtig, overgår til skattefrihed efter forslaget til § 3, stk. 11, 1. pkt., vil den ligeledes skulle indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne for en sådan genindtræden i skattefrihed er opfyldt.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 3, *stk. 13*, at Skatteforvaltningen kan fastsætte regler om de oplysninger, der skal indsendes efter stk. 12, og om fristen for at indsende oplysningerne.

Den foreslåede ordning vil indebære, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte regler om, at havnene skal indgive de oplysninger, der er nødvendige, for at Skatteforvaltningen kan indberette de minimis-støtten til det centrale EU-register, der oprettes af Kommissionen. Det bemærkes, at registeret endnu ikke er oprettet, og at det derfor ikke er muligt på forhånd at angive, præcist hvilke oplysninger der vil skulle afgives af de skattefrie havne. Der vil dog som minimum være behov for, at der afgives oplysninger om det opgjorte støttebeløb.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil desuden give Skatteforvaltningen mulighed for at fastsætte regler om, at havnene skal indsende tro og love-erklæring om, at de opfylder de minimis-reglerne. Indsendelse af sådanne erklæringer vil i hvert fald være nødvendig, så længe det centrale EU-register ikke dækker oplysninger om de minimis-støtte ydet over en periode på 3 år.

Til nr. 6

Hvor et selskab eller en forening m.v. overgår fra skattefrihed efter selskabsskattelovens § 3 til skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, finder de generelle regler i selskabsskattelovens § 5 D om overgang til skattepligt anvendelse. Det samme gælder, hvor en kommunal virksomhed eller en virksomhed drevet af staten overgår til skattepligt efter selskabsskattelovens § 1.

Efter selskabsskattelovens § 5 D skal indgangsværdien for de afskrivningsberettigede aktiver som hovedregel fastsættes til handelsværdien på

overgangstidspunktet. F.eks. skal maskiner, inventar og lignende driftsmidler samt bygninger og installationer ved den første skatteansættelse indgå i afskrivningsgrundlaget efter afskrivningsloven med handelsværdien, jf. selskabsskattelovens § 5 D, stk. 2-4. På goodwill og andre immaterielle aktiver, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningslovens § 40, og som er erhvervet før overgangen, foretages afskrivning dog på grundlag af anskaffelsessummen reduceret med de afskrivninger, der maksimalt kunne være foretaget siden anskaffelsesåret, jf. selskabsskattelovens § 5 D, stk. 6.

Ved en eventuel opgørelse af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven for fast ejendom, der er erhvervet før overgangen til skattepligt, vil handelsværdien på tidspunktet for overgangen til skattepligt tilsvarende skulle anvendes i stedet for anskaffelsessummen, jf. selskabsskattelovens § 5 D, stk. 9.

Maskiner, inventar og lignende driftsmidler indgår på en fælles saldo, idet årets afskrivninger er maksimeret til 25 pct af saldo-værdien. For visse driftsmidler med lang levetid gælder dog, at disse skal indgå på en særskilt saldo, hvorpå der højst kan afskrives med 15 pct. af saldo-værdien, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 1. Det samme gælder for visse infrastrukturanlæg med lang levetid, idet afskrivninger herpå er maksimeret til 7 pct. af saldo-værdien, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 2.

Bygninger afskrives særskilt, idet afskrivninger efter afskrivningslovens § 17, stk. 1, kan foretages med indtil 3 pct. årligt af anskaffelsessummen, dog med indtil 4 pct. årligt for bygninger erhvervet før den 1. januar 2023. Afskrivningssatsen kan efter afskrivningslovens § 17, stk. 2, forhøjes for bygninger, der er udsat for en særlig fysisk forringelse. Der kan efter afskrivningslovens § 14, stk. 2, ikke foretages afskrivninger på visse bygninger, der ved normal vedligeholdelse ikke kan forventes at være udsat for en (nævneværdig) værdiforringelse. Det omfatter f.eks. bygninger, der anvendes til beboelse og kontor.

Efter praksis anses f.eks. en kørerampe til en færge, inklusive fundamentet, for at være et driftsmiddel, mens en havns bolværk betragtes som fast ejendom, der kan afskrives efter afskrivningslovens regler om bygningsafskrivninger.

Det foreslås, at der i selskabsskattelovens § 5 D efter stk. 7 indsættes et nyt stykke som *stk. 8*.

Det foreslås i selskabsskattelovens § 5 D, stk. 8, 1. og 2. pkt., at havne, der overgår fra skattefrihed efter § 3, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, til skattepligt efter § 1, kan vælge, at alle infrastrukturaktiver i det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, indgår i afskrivningsgrundlaget efter afskrivningslovens regler med aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier. Som infrastrukturaktiver anses moler, kajanlæg, bassiner, bolværk, veje og pladser, dokke, større siloer, plansiloer, oplagspladser, jernbanedele (skærver, sveller, skinner, signalanlæg, fjernstyringsanlæg, master og luftledninger), tilkørselsramper, køreanlæg, større havnekraner, større tanke til olie, gas m.v. og lignende aktiver, der anvendes til havnedriften.

Det foreslåede 1. pkt. vil indebære, at havnene vil kunne vælge, at den skattemæssige indgangsværdi af infrastrukturaktiver som de nævnte skal opgøres som det beløb, der ville skulle betales ved anskaffelse af et tilsvarende aktiv på tidspunktet for overgangen til skattepligt, idet dette beløb derefter skal nedskrives forholdsmæssigt med den del af aktivets forventede levetid, der er forløbet siden det faktiske anskaffelsestidspunkt.

Alle havne, der overgår fra skattefrihed efter selskabsskattelovens § 3 til skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, vil kunne vælge, at havnens infrastrukturaktiver indgår i afskrivningsgrundlaget efter afskrivningslovens regler med aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier. Den foreslåede bestemmelse vil således også skulle finde anvendelse, f.eks. hvis en havn, der har været skattefri efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, vælger at ændre sine vedtægter, sådan at betingelserne for skattefrihed efter bestemmelsen ikke længere er opfyldt.

Vælger en havn at værdiansætte sine infrastrukturaktiver til den nedskrevne genanskaffelsesværdi, vil denne værdiansættelsesmetode skulle anvendes i relation til samtlige havnens infrastrukturaktiver.

Det foreslåede 2. pkt. indeholder en opregning af aktiver, der vil skulle anses for infrastrukturaktiver. Disse aktiver er kendetegnet ved at være større anlæg/aktiver, der efter deres karakter er særlige for havne og/eller ikke umiddelbart sammenlignelige med andre virksomheders anlæg/aktiver, således at en fastsættelse af en handelspris må anses for forbundet med en særligt høj grad af usikkerhed.

De opregnede aktiver er i det væsentlige også kendetegnet ved at være faste (ikkemobile) aktiver, som derfor i almindelighed ikke vil kunne afstås

enkeltvist. Større kraner, siloer og tanke vil dog efter omstændighederne kunne være mobile, f.eks. hvis en havnekran kører på skinner.

En havn vil kunne besidde aktiver, der ikke er medtaget i opregningen af infrastrukturaktiver, men som har samme grundlæggende kendetegn som de aktiver, der er medtaget i opregningen. Det foreslås derfor, at også »lignende aktiver, der anvendes til havnedriften«, vil skulle anses for infrastrukturaktiver.

Den foreslåede ordning vil i øvrigt skulle gælde, uanset om det enkelte infrastrukturaktiv afskrives efter afskrivningslovens regler om afskrivninger på driftsmidler eller efter reglerne om afskrivninger på bygninger og installationer. Opregningen af infrastrukturaktiver i den foreslåede bestemmelse vil således heller ikke indebære en ændret afgrænsning af, hvilke aktiver der er omfattet af bestemmelsen i afskrivningslovens § 5 C, stk. 2, om visse infrastrukturanlæg med lang levetid.

For aktiver, der ikke er omfattet af opregningen af infrastrukturaktiver, og som heller ikke vil kunne anses for »lignende aktiver, der anvendes til havnedriften«, vil havnene skulle anvende aktivernes handelsværdi som skattemæssig indgangsværdi. Det vil f.eks. gælde for lagerhaller, pakhuse, terminal-, kontor- og produktionsbygninger, mindre kraner, siloer og tanke, lastbiler, trucks, togsæt, hegn, inventar m.v.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 5 D, stk. 8, 3. pkt., at uanset stk. 10 anvendes den nedskrevne genanskaffelsesværdi også som anskaffelsessum ved opgørelsen af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven, når afskrivningsgrundlaget er fastsat efter 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at når en havn afstår et infrastrukturaktiv omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven, og havnen ved overgangen til skattepligt har valgt at værdiansætte infrastrukturaktivet til den nedskrevne genanskaffelsesværdi efter forslaget til § 5 D, stk. 8, 1. pkt., vil den nedskrevne genanskaffelsesværdi også skulle anvendes som anskaffelsessum ved opgørelsen af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningslovens regler.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at den skattemæssige indgangsværdi, der indgår i saldoværdien efter afskrivningslovens regler, også anvendes ved avanceopgørelsen efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Til nr. 7

Selskabsskattelovens § 13 I omhandler sammenlægning af et skattepligtigt vandforsyningsselskab og et skattefrit vandforsyningsselskab, hvor sammenlægning sker ved, at det skattepligtige vandforsyningsselskab overtager formuen i det skattefrie vandforsyningsselskab. Det skattepligtige vandforsyningsselskab kan vælge ikke at medregne formuen ved indkomstopgørelsen. Hvor dette er valgt, skal indgangsværdien for modtagne afskrivningsberettigede aktiver fastsættes til 0 kr., mens indgangsværdien for øvrige aktiver og passiver skal fastsættes efter reglerne i selskabsskattelovens § 5 D, stk. 8-10.

Det foreslås, at i selskabsskattelovens § 13 I, stk. 2, 2. pkt., ændres »stk. 8-10« til »stk. 9-11«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 6, hvorved der foreslås indsat et nyt stk. 8 i selskabsskattelovens § 5 D.

### *Til § 2*

Til nr. 1

Efter konkursskattelovens § 2 er selskaber m.v., der tages under konkursbehandling, ikke skattepligtige af konkursindkomsten, medmindre der træffes bestemmelse om skattepligt, fordi konkursindkomsten skønnes at overstige 100.000 kr.

Det foreslås i konkursskattelovens § 2 at ændre »nr. 1-2 i« til »nr. 1-2 j«.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at statshavne og kommunale havne omfattes af et regelsæt, der ligeledes gælder for tilsvarende selskabsbeskattede selskaber.

### *Til § 3*

Til nr. 1

Ligningslovens § 5 H indeholder regler om, at personer og selskaber m.v. ikke kan fradrage betalinger eller på anden måde lade dem indgå ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når modtageren af betalingen er en interesseforbundet fysisk eller juridisk person, der er skattemæssigt hjemmehørende i et af de lande, der indgår på EU's sortliste over skattely.

Det foreslås i ligningslovens § 5 H, stk. 1, 1. pkt., at ændre »nr. 1-2 i« til »nr. 1-2 j«.

## UDKAST

Forslaget vil indebære, at statshavne og kommunale havne omfattes af et regelsæt, der ligeledes gælder for tilsvarende selskabsbeskattede selskaber.

### *Til § 4*

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2026.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven skal have virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2026 eller senere.

Den foreslåede virkningsbestemmelse vil indebære, at havne, hvis regnskabsår følger kalenderåret, vil blive omfattet af de ændrede regler med virkning for det regnskabsår, der påbegyndes den 1. januar 2027.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.



## Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 1</b></p> <p>I selskabsskatteloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 279 af 13. marts 2025, som ændret ved § 11 i lov nr. 562 af 27. maj 2025 og § 2 i lov nr. 750 af 20. juni 2025, foretages føl- gende ændringer:</p>
	1. Overalt i loven ændres »nr. 1-2 i« til: »nr. 1-2 j«.
<p><b>§ 1.</b> Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehø- rende her i landet:</p> <p>1-6) --- Stk. 2-8. ---</p>	<p><b>2.</b> I § 1, stk. 1, indsættes som <i>nr. 2</i> <i>j</i>:</p> <p>»2 j) statshavne og kommunale havne, jf. dog § 3, stk. 9. Skatteplig- ten omfatter den indkomst, som ville være opgjort, hvis havnens virksomhed var udøvet gennem en selvstændig skattepligtig enhed,«.</p>
<p><b>§ 3.</b> Undtaget fra skattepligt er:</p> <p>1) Staten og dens institutioner, jf. dog § 1, stk. 1, nr. 2 c, 2 d, 2 g og 2 i.</p> <p>2) Regionerne og kommunerne samt regionale og kommunale virk- somheder og institutioner, jf. dog stk. 7 og § 1, stk. 1, nr. 2 f og 2 h. 3-23) --- Stk. 2-9. ---</p>	<p><b>3.</b> I § 3, stk. 1, nr. 1, ændres »2 g og 2 i« til: »2 g, 2 i og 2 j«.</p> <p><b>4.</b> I § 3, stk. 1, nr. 2, ændres »2 f og 2 h« til: »2 f, 2 h og 2 j«.</p>
	<p><b>5.</b> I § 3 indsættes som <i>stk. 10-13</i>:</p> <p>»Stk. 10. For havne omfattet af stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, anses den skat, der skulle have været betalt, hvis havnen var skattepligtig, for</p>

	<p>statsstøtte, der er omfattet af den af Europa-Kommissionen til enhver tid fastsatte beløbsgrænse for statsstøtte, der ikke skal anmeldes til Kommissionen, fordi støttebeløbet ikke antages at ville medføre nogen mærkbar påvirkning af samhandelen og konkurrencen mellem medlemsstaterne (de minimis-støtte). Den skat, der skulle have været betalt, hvis havnen var skattepligtig, opgøres på grundlag af resultatet efter et årsregnskab udarbejdet efter årsregnskabslovens regler. Underskud kan fremføres til fradrag i overskud i efterfølgende regnskabsår i det omfang, det ikke kan rummes i tidligere regnskabsårs overskud. Uanset 2. pkt. kan havnen vælge at opgøre årets resultat som de indtægter, der er opnået ved havnedriften, med fradrag af de driftsomkostninger, der direkte har været forbundet med erhvervelsen af disse indtægter. Afskrivninger anses ikke som driftsomkostninger ved opgørelsen af årets resultat efter 4. pkt. Opgøres årets resultat efter 4. pkt., skal en godkendt revisor afgive erklæring med høj grad af sikkerhed om, at opgørelsen er retvisende. Overskrides beløbsgrænsen i 1. pkt., overgår havnen til at være skattepligtig efter § 1 med virkning fra begyndelsen af det indkomstår, hvor beløbsgrænsen overskrides.</p> <p><i>Stk. 11.</i> En havn, der efter stk. 10, 7. pkt., er overgået til at være skattepligtig efter § 1, kan med</p>
--	--

	<p>virkning fra begyndelsen af et indkomstår vælge at overgå til på ny at være skattefri efter stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, når havnen i de 3 nærmest foregående indkomstår ville have opfyldt betingelserne for at være skattefri efter stk. 10, 1.-3. pkt. Uanset § 5, stk. 4, anses infrastrukturaktiver, der ved havnens overgang til skattepligt efter § 5 D, stk. 8, indgik i det skattemæssige afskrivningsgrundlag med aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier, og som fortsat er i behold ved overgangen til skattefrihed, for solgt til aktivernes nedskrevne genanskaffelsesværdier.</p> <p><i>Stk. 12.</i> Havne, der er skattefrie efter stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, skal til told- og skatteforvaltningen indsende oplysninger, der godtgør, at betingelserne for skattefrihed efter stk. 10, 1.-6. pkt., er opfyldt. Havne, der efter stk. 11, 1. pkt., overgår til på ny at være skattefrie, skal tillige til told- og skatteforvaltningen indgive oplysninger, der godtgør, at betingelserne herfor er opfyldt.</p> <p><i>Stk. 13.</i> Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om de oplysninger, der skal indsendes efter stk. 12, og om fristen for at indsende oplysningerne.«</p>
	<p><b>6.</b> I § 5 D indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 8.</i> Havne, der overgår fra skattefrihed efter § 3, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, til skattepligt efter § 1, kan vælge, at alle infrastrukturaktiver i</p>

	<p>det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, indgår i afskrivningsgrundlaget efter afskrivningslovens regler med aktivernes nedskrevne genanskaffelsessværdier. Som infrastrukturaktiver anses moler, kajanlæg, bassiner, bolværk, veje og pladser, dokke, større siloer, plansiloer, oplagspladser, jernbanedele (skærver, sveller, skinner, signalanlæg, fjernstyringsanlæg, master og luftledninger), tilkørselsramper, køreanlæg, større havnekraner, større tanke til olie, gas m.v. og lignende aktiver, der anvendes til havnedriften. Uanset stk. 10 anvendes den nedskrevne genanskaffelsessværdi også som anskaffelsessum ved opgørelsen af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven, når afskrivningsgrundlaget er fastsat efter 1. pkt.«</p> <p>Stk. 8-10 bliver herefter stk. 9-11.</p>
<p><b>§ 13 I. ---</b></p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis det modtagende vandforsyningsselskab m.v. efter stk. 1 har valgt, at den formue, som vandforsyningsselskabet m.v. har modtaget ved sammenlægningen, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, fastsættes det modtagende vandforsyningsselskab m.v.'s indgangsværdier for modtagne afskrivningsberettigede aktiver til 0 kr. Indgangsværdierne for modtagne aktiver og passiver, der ikke omfattes af 1.</p>	<p>7. I § 13 I, stk. 2, 2. pkt., ændres »stk. 8-10« til: »stk. 9-11«.</p>

# UDKAST

pkt., fastsættes efter reglerne i § 5 D, stk. 8-10.	
	<p style="text-align: center;"><b>§ 2</b></p> <p>I konkursskatteloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 353 af 28. marts 2019, som ændret ved § 7 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og § 4 i lov nr. 1692 af 30. december 2024, foreta- ges følgende ændring:</p>
<p><b>§ 2.</b> Selskaber, fonde, foreninger mv. som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 i og 3 a-6, og § 2, stk. 1, litra a og b, og i fondsbeskatningsloven, der tages under konkursbehandling, er ikke skattepligtige af konkursindkomsten, medmindre der træffes beslutning om skattepligt efter kapitel 4.</p>	<p><b>1.</b> I § 2 ændres »nr. 1-2 i« til: »nr. 1-2 j«.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 3</b></p> <p>I ligningsloven, jf. lovebkendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1692 af 30. december 2024 og senest ved § 5 i lov nr. 750 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:</p>
<p><b>§ 5 H.</b> For skattepligtige omfattet af kildeskattelovens § 1 og § 2, stk. 1, dødsboskattelovens § 1, stk. 2 og 3, selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 i og 3 a-6, og § 2, stk. 1, fondsbeskatningslovens § 1 eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, kan betalinger hverken fradrages eller på anden måde indgå ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst eller ved opgørelsen af</p>	<p><b>1.</b> I § 5 H, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-2 i« til: »nr. 1-2 j«.</p>

beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, når modtageren af betalingen er skattemæssigt hjemmehørende eller registreret efter reglerne i et af de i stk. 2 anførte lande og er den skattepligtiges nærtstående, jf. § 2, stk. 2, 5. og 6. pkt., eller en fysisk eller juridisk person, hvormed den skattepligtige har en forbindelse som omhandlet i § 2. Selv om modtageren af betalingen ikke er skattemæssigt hjemmehørende eller registreret efter reglerne i et af de i stk. 2 anførte lande, finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse, hvis modtageren ikke er betalingens retmæssige modtager og betalingen videreføres til en modtager som omhandlet i 1. pkt. Ved betalinger som omhandlet i 1. og 2. pkt. forstås ethvert vederlag ydet ved anskaffelse af ejendoms- eller brugsret til et aktiv, en ydelse eller en rettighed, herunder vederlag for pengelån, kautioner eller kreditter.

*Stk. 2-3. ---*